

nevøer og fætre og kusiner osv. Vi kender alle sammen til det. Har man undersøgt det grundigt nok? Ved man, om der i forholdet er nogle konflikter, også med at der måske er et registreret partnerskab og en anden seksuel tilbøjelighed i det partnerskab? Hvordan kan det påvirke barnet? Bliver det også undersøgt ordentligt? Der er mange ting, som vi skal tænke på i forhold til barnets tarv, synes jeg.

Det er rigtigt, at homoseksuelle oplever en diskrimination. Det er jeg ikke spor i tvivl om at de gør; og der er faktisk en anden tanke, der har været inde. Jeg skal ikke her postulere, at den kan være helt rigtig, men jeg har haft en tanke, der hedder: Når man nu ønsker det her, også fra homoseksuelle pars side, hvad er det så, man ønsker? Man ønsker selvfølgelig at få et barn. Man ønsker at blive forældre. Men ønsker man ikke også det næste, som afføder det her, hvis denne her lovgivning bliver vedtaget, nemlig at nu er vi endnu mere accepteret og anerkendt?

Man kunne jo godt regne med, at det ønske også ligger der. Og her skal vi igen ind og snakke om vægtskålen. Hvad er det for et ønske, der er højest? Hvad er det, vi vil med det her?

Desværre er der ikke mere tid til at svare de andre, så jeg må jo regne med, at de stiller spørgsmålene igen.

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror, fru Irene Simonsen er fuldstændig klar over, at forskellen mellem at have et liv med børn og have et liv uden børn er en meget, meget stor forskel. Man kunne godt forestille sig, at homoseksuelle, der ønsker at adoptere et barn, simpelt hen bare gerne vil have det liv med børn omkring sig. Har fru Irene Simonsen overvejet det?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Irene Simonsen sagde, at det jo kunne være, at når homoseksuelle kæmper for at få ret til at adoptere, så er det også, fordi de ønsker at blive anerkendt. Det tror jeg da ikke der er nogen tvivl om, men det er der vel heller ikke noget galt i. Det er da sådan set meget prisværdigt, synes jeg, at man kæmper for, at vi ikke i samfundet skal have de fordomme omkring homoseksuelle, for der er da allerede i dag mange børn, der lever i homoseksuelle familier. Det kan være, at det er en, der har været gift, altså har været

i et heteroseksuelt forhold først og har et barn derfra; eller der kan være andre grunde til, at man har et barn i forholdet.

Det er da vigtigt, at vi får fjernet de fordomme, der er, så de børn ikke bliver mobbet. En af de måder, vi kan være med til at fjerne de fordomme på, er da bl.a. ved, at vi fjerner den diskrimination, der er i lovgivningen i dag i forhold til adoption.

Har fru Irene Simonsen overvejet, at det kunne have den effekt, at der var færre børn, der blev mobbet?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Mit spørgsmål gik i al sin enkelhed ud på, at jeg gerne ville vide, om Venstres folketingsgruppe var enig i det synspunkt, som fru Irene Simonsen fremførte. Så det mener jeg man meget hurtigt kan svare på.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen så vil jeg skynde mig at svare fru Elisabeth Arnold. I Venstres gruppe er der ikke fuld enighed, og vi vil stemme efter vores forskellige overbevisninger, og det vil vise sig hen ad vejen, hvordan stemmetallet er. Min formodning er, at der er en overvægt af folk, der stemmer imod. Måske endda en temmelig stor overvægt.

Så taler vi om, hvad det er for incitament, der gør, at homoseksuelle gerne vil adoptere. Det er jo sådan med os mennesker – jeg er ret sikker på, at det ved både fru Line Barfod og fru Anne Baastrup alt om; de er jo kvinder, der har en god indsigt også i mennesker; og i, hvordan vi arbejder inde i vores hoveder – at vi godt umiddelbart kan ønske at være forældre. Det forstår jeg, og jeg forstår det ikke mindst som mor. Jeg ville nødigt undvære at være mor, for det er den bedste oplevelse, man kan have i sit liv, det kan jeg kun bekræfte. Så jeg har fuld forståelse for det. Men jeg vil stadig væk sige, at der er tilfælde, og det siger fru Line Barfod jo også, hvor hensigten er: Vi vil også gerne respektteres og accepteres mere.

Det er sådan nogle ting, der er. Når man går og vejer frem og tilbage, er det ikke altid, man selv – det ved medlemmerne udmærket godt, det ved vi godt alle sammen – er klar over, hvor vægten ligger. Hvad er det egentlig, der fylder mest?

Jeg er ret sikker på, at masser og langt størstedelen af de homoseksuelle par virkelig ønsker